

THE CITY & THE CITY Divided Senses

EXHIBITION

A COLLABORATION PROJECT BETWEEN
TOKYO AND BANGKOK

5-14 NOVEMBER 2020
AT THE JAM FACTORY GALLERY
OPEN DAILY 11.00-20.00 HRS

PRESENTED BY

BIPAM

GRANT BY

• GRANT PROGRAM FOR
PROMOTION OF CULTURAL
COLLABORATION

VENUE PARTNER

TheJamFactory.
Creativity collides here

SPECIAL THANKS TO

• THE JAPAN FOUNDATION,
BANGKOK
• CANON THAILAND

THE CITY & THE CITY

Divided Senses

BIPAM x F/T Project

The City & The City: Divided Senses

พาร์กเนอร์: Festival/ Tokyo

โคเรคเตอร์ และเมนเทอร์: คาคุ นากาชิมะ (F/T), ศศพินธุ์ ศิริวานิชย์ (BIPAM)

ผู้เข้าร่วมโครงการ: ภคมน เหมะจันทร์, ชนະพล คมขำ, โซมิ ซากุระอุจิ, จิซาโตะ โซเนะ, ชัชวาล สุวรรณสวัสดิ์, ชิกิเนะ วะตะนะเบะ, ปิยะวรรณ ทรัพย์สำรวม

ผู้จัดการโครงการ: สิริ รังไพบุลย์

ผู้ประสานงาน และประชาสัมพันธ์: วริศรา บ่อเกิด

ผู้ประสานงาน: อากิ มียะตะเกะ, เมอิ มียะอุจิ

ออกแบบสื่อประชาสัมพันธ์: ทากุมิ โฮโต (Allright Graphics)

การนำเสนอฉบับกรุงเทพมหานคร | The Jam Factory

ออกแบบกราฟฟิก: บุชชา ประพิณ

บันทึกวิดิทัศน์: ธีรพันธ์ เชาจินานันท์

ผู้สนับสนุนสถานที่: The Jam Factory

ทุนสนับสนุนโครงการ: The Japan Foundation Asia Center

Grant Program for Promotion of Cultural Collaboration

ขอขอบคุณ NOSEstory, Canon Thailand, เจแปนฟาวน์เดชั่น กรุงเทพฯ

อะไรคือ F/T x BIPAM?

BIPAM หรือไบแพม (การประชุมนานาชาติด้านศิลปะการแสดงแห่งกรุงเทพมหานคร) เป็นการประชุมที่ริเริ่มขึ้นเพื่อให้บุคลากรผู้ทำงานด้านศิลปะการแสดงจากนานาชาติ ได้มีพื้นที่ในการแลกเปลี่ยนผลงาน ความเห็น ประเด็น และกระบวนการทำงานต่างๆ ที่สะท้อนถึงความสัมพันธ์ของสายงานดังกล่าวกับสังคมวงกว้างในแต่ละประเทศ BIPAM มุ่งหวังจะเป็นศูนย์กลางในการนำเสนอวงการศิลปะการแสดงในเมืองไทย รวมทั้งการแลกเปลี่ยนระหว่างประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ไปสู่ภูมิภาคอื่นทั่วโลก ด้วยกิจกรรมจำนวน 5 วันที่ยืดขึ้นทุกปีมาตั้งแต่ปี 2560

F/T (Festival/ Tokyo) คือเทศกาลศิลปะการแสดงที่มีมาตั้งแต่ปี 2552 จัดขึ้นทุกปีในช่วงฤดูใบไม้ร่วง บริเวณเขตอิเคะบุคุโระ กรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น ปัจจุบันเทศกาลประกอบไปด้วยกิจกรรมและผลงานอันหลากหลาย ทั้งละครเวที แดนซ์ ดนตรี ทัศนศิลป์ ภาพยนตร์ ฯลฯ จากศิลปินทั้งในประเทศและนานาชาติ ในแต่ละปี F/T ยังคงเพิ่มพูนศักยภาพใหม่ๆ ของเทศกาล รวมไปถึงความเป็นไปได้ในการทำงานร่วมกับชุมชนโดยรอบ เพื่อให้งานเกิดจากการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้คน และเมืองอย่างแท้จริง

ศศพินธุ์ ศิริวานิชย์ และคาคุ นากาชิมะ ต่างดำรงตำแหน่งอาร์ทิสติก ไดเรคเตอร์ของแต่ละการประชุม/ เทศกาล โครงการเฉพาะกิจ The City & The City นี้ริเริ่มมาจากความคิดของทั้งสองที่ต้องการทำความเข้าใจกันอย่างเจาะจงมากกว่าแค่ระดับ "ประเทศ"

ภคมน เหมะจันทร์ (มัช)

"ก่อนอื่นเลยต้องขอขอบคุณทีม BIPAM และ F/T ที่จัดโครงการ The City & The City ขึ้นมา มัชเองมีความสนใจในการทำงาน collaboration เสมอและโปรเจกต์นี้ได้มีโอกาสร่วมงานกับศิลปินข้ามสายงาน ซึ่งเป็นอะไรที่พิเศษและน่าสนใจมาก ได้แลกเปลี่ยนหลายอย่าง บทสนทนาต่างๆ การทำงาน ความคิด ได้เรียนรู้อะไรใหม่ๆ จากทีมศิลปินกรุงเทพฯ ประทับใจในตัวศิลปินทั้งสองคนมากที่ได้มาร่วมงานกัน รวมถึงได้แลกเปลี่ยนข้ามประเทศกับทีมโตเกียวผ่านการสื่อสารออนไลน์ด้วย และมีล่ามคนไทยที่ถือว่าเป็นคนที่เชื่อมความเข้าใจของศิลปินทั้งสองเมืองเข้าด้วยกัน งานครั้งนี้เราโฟกัสเกี่ยวกับเรื่อง divided senses ทำให้เราได้เปิดประสาทสัมผัสในการแลกเปลี่ยนในการทำงาน ในการใช้ชีวิตประจำวันมากขึ้นและรู้สึกเข้าใจกรุงเทพฯ มากขึ้นในอีกแบบและได้สัมผัสโตเกียวในมุมที่ต่างไปผ่านข้อมูลต่างๆ ที่ได้ค้นหา พุดคุย แลกเปลี่ยนผ่าน sense ต่างๆ ทั้งที่สัมผัสผ่านภาพถ่ายและผ่านการสื่อสารออนไลน์"

สุดท้ายนี้ไม่ว่างานจะออกมาเป็นยังไง แต่รู้วามันจะเป็นงานที่พิเศษขึ้นึงที่สะท้อนถึงการร่วมงานของคนกลุ่มึงที่มีความตั้งใจและอยากรสร้างสรรคงานออกมาให้ได้ร่วมสัมผัสกัน."

ภคมน เกิดเมื่อปีค.ศ. 1990 ที่กรุงเทพมหานคร เธอได้ไปเรียนเต้นร่วมสมัยและจบปริญญาตรีที่ Victorian College of The Arts ประเทศออสเตรเลีย และศึกษาต่อปริญญาโทและจบการศึกษาในสาขาการแสดงศิลปะการเต้นร่วมสมัยที่ London Contemporary Dance School ในปีค.ศ. 2014 เธอสนใจทำงานที่สำรวจร่างกาย และการใช้ร่างกายเป็นเครื่องมือในการแสดงออกในบริบทของความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งต่างๆ กับพื้นที่และเวลา เธอได้มีโอกาสทำงานเป็นนักแสดงให้กับศิลปินนอกแบบท่าเต้นมากมาย เช่น Ahn Aesoon, Hwang Soohyun, KabinetK, Stephanie Lake, Sita Ostheimer รวมถึงทำงานกับศิลปินทั้งไทยและต่างประเทศเพื่อสร้างสรรค์ผลงานด้วยตนเอง ผลงานของเธอทั้ง "INMOST" และ "Love Thyself" ต่างก็ได้รับเลือกให้ไปแสดงในเทศกาลหรือแพลตฟอร์มต่าง ๆ มาแล้วหลายครั้ง

ชนะพล คมขำ (ไทม์)

"การทำงานในโครงการนี้ ได้เปลี่ยนความรู้สึกที่มีต่อกรุงเทพฯ จากความรู้สึกที่ "เคยชิน" ไปสู่ทัศนทางของ "การพจญภัย" เหมือนว่าเรากำลังท่องเที่ยวอยู่ตลอดเวลา เพราะได้ใช้เวลาในการสัมผัส และสังเกตสิ่งต่าง ๆ รอบตัว ได้สำรวจความคิด สำรวจความรู้สึกตนเองต่อสภาพแวดล้อมเมืองเกิดด้วยการประสบใหม่ มีความประทับใจที่ได้แลกเปลี่ยนมุมมองและวิธิตักกับทีมกรุงเทพฯ ที่ส่งผลให้การท่องเที่ยวของเราสนุกยิ่งขึ้น ข้อดีของแต่ละคนนั้น ส่งเสริมกันและกันโดยอัตโนมัติ ช่วยเติมเต็มรายละเอียดของภูมิทัศน์เมือง จากประสบการณ์ที่แตกต่างกัน"

การแลกเปลี่ยนกับทีมโตเกียวผ่าน Digital Platform ทำให้ได้สัมผัสกับข้อมูล ไม่ว่าจะเป็นภาพ เสียง และข้อความ ที่เราสามารถรับรู้ได้ถึงปัญหาอีกแบบหนึ่งจากเมืองโตเกียว รวมทั้งได้แลกเปลี่ยนวิธีการคิด และวิธีการทำงานของทั้ง 2 ทีม ทำให้เกิดการเทียบเคียงเรียนรู้ถึงปัญหา ย้อนกลับมาตั้งคำถามกับตัวเอง ความเข้าใจต่อความเป็นโตเกียวที่มีมากขึ้น ยิ่งทำให้เราเข้าใจความเป็นกรุงเทพฯ และตนเองมากขึ้นด้วยเช่นกัน"

ชนะพลเกิดปีพ.ศ. 2538 เติบโตที่กรุงเทพฯ และสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีจากวิทยาลัยเพาะช่าง สาขาวิชาจิตรกรรม และสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทจากมหาวิทยาลัยศิลปากร ภาควิชาทัศนศิลป์ ปัจจุบันเป็นศิลปินด้านทัศนศิลป์ ที่ทำงานผ่านสื่อที่หลากหลาย เช่น จิตรกรรม, ภาพถ่าย, ศิลปะเสียง, ศิลปะวัตถุ, ศิลปะการแต่งกาย, ศิลปะการจัดวาง และศิลปะจากวัตถุที่ได้ค้นพบ ชนะพลมีการแสดงผลงานอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปีพ.ศ. 2560 ทั้งในรูปแบบนิทรรศการกลุ่ม, กิจกรรมการแสดงสด และกิจกรรมดนตรีทดลอง งานของเขามีแรงบันดาลใจจากภูมิทัศน์รอบตัว ที่รับรู้จากการมองเห็น การฟัง และการสัมผัสสิ่งของเล็กๆ น้อยๆ ไปจนถึงภาพกว้างของพื้นที่ เขามักใช้กระบวนการทางศิลปะมาผสานกับความคาดเดาไม่ได้ในสภาพแวดล้อม นำสิ่งที่พบเจอข้างทางโดยบังเอิญมาใช้ หรือนำเสนอความสัมพันธ์อันแยกไม่ออกระหว่างศิลปะกับชีวิตประจำวัน ปัจจุบันเขากำลังเตรียมจัดแสดงนิทรรศการเดี่ยวครั้งแรกในเดือนพฤษภาคมปีหน้า

โซมิ ซาคุระอุจิ

"ผมเขียนข้อความนี้ในพื้นที่ห่างไกลจากกรุงโตเกียวประมาณ 500 กม. แม้จะออกมาไกลขนาดนี้ ผมกลับรู้สึกว้า กตัญญูภาพในตัวเมืองก็ไม่ได้ต่างไปจากโตเกียวสักเท่าไร"

ตอนที่ผมได้เห็นภาพวิถีจากทีมกรุงเทพฯซึ่งอยู่ห่างไปประมาณ 4,600 กม. อีกฝั่งของมหาสมุทร ตัวอักษรที่ปรากฏในภาพย่อมแตกต่างกัน แต่ทัศนียภาพของมหานครกลับคล้ายคลึงกันมากกว่าที่คาดไว้

ผมลองจินตนาการถึงผู้คนที่ยังไม่มีโอกาสได้พบกัน (โดยพลการ) วาดภาพกรุงเทพฯ แสนศึกษาค้นคว้าชีวิตชีวา แล้วนึกถึงโตเกียวที่เรียบ เนียบ สดใสมีนิมอล ผมเชื่อว่า ที่เรากำลังเผชิญหน้ากับประสาทสัมผัสทั้งห้าในตอนนี ก็เพื่อจะได้ถ่ายทอดให้อีกฝ่ายรับรู้ว้า นี่แหละคือโตเกียว นี่แหละคือกรุงเทพฯ ในวันที่เรามีโอกาสพบกับจริง ๆ ภายในโรงละครแห่งนี้ หรือหลังจากเดินออกไปจากที่นี่ ผมหวังว่าทุกคนจะได้จินตนาการถึงบางสิ่งบางอย่างอันครึบ"

โซมิ ซาคุระอุจิเกิดในปีพ.ศ. 2535 ในกรุงโตเกียว และเข้าร่วมคณะละคร Offton ตั้งแต่เพิ่งเริ่มก่อตั้งเมื่อปีพ.ศ. 2554 หลังจากจบมหาวิทยาลัยแล้ว ซาคุระอุจิก็ได้ทำงานกับกลุ่มละครโรงเล็กในฐานะ sound engineer และได้เริ่มมีส่วนร่วมในการทำงานด้านอื่นๆ ทั้งการแสดงประกอบละครเวที ทำดนตรี และ กำกับเวทีตั้งแต่ปีพ.ศ. 2559 การได้ทำงานที่หลากหลายนี้ทำให้ซาคุระอุจิให้ความสนใจในกระบวนการและความสำคัญของการทำงานเบื้องหลังในฐานะทีมงานในโปรดักชั่นละครเวทีจึงได้ศึกษาต่อที่โรงเรียนเกี่ยวกับละครเวที Murinkan ในปีพ.ศ. 2560 และ เข้าสังกัดกลุ่มละคร Seinendan ในแผนกกำกับละครตั้งแต่ ปีพ.ศ. 2562 และในปีพ.ศ. 2563 ก็ได้เริ่มทำงานโปรเจกต์ของตัวเองโดยการทดลองนำบทละครที่มีอยู่แล้วมาสร้างงานร่วมกับผู้กำกับการแสดงรุ่นใหม่ และยังทำงานเป็นโปรดิวเซอร์อีกด้วย

จิชาโตะ โซเนะ

"ฉันย้ายจากภาคตะวันตกมาอยู่โตเกียวได้ 6 ปีแล้วค่ะ ตอนนี้อย่างยังไม่ชินกับรถไฟใต้ดิน ยังคงขึ้นผิดสายอยู่บ่อยๆ แล้วก็ยังมีสถานียอีกมากมายนับไม่ถ้วนที่ไม่เคยก้าวลงไป ฉันมองว่า "การอยู่อาศัย" คือ "การทำความรู้จักสิ่งที่ได้สัมผัสในแต่ละวัน" แต่กว่าร่างกายของฉันอาศัยอยู่ในโตเกียวจริงหรือเปล่านั้น

ระหว่างที่ได้แลกเปลี่ยนกับทางกรุงเทพฯ ฉันตัดสินใจอย่างแน่วแน่ว่า จะไม่มองเมืองไหนโดยพลการแบบเหมารวมด้วย stereotype อีก เมื่อได้ลองหยิบยกและตัดทอนภาพลักษณ์ของแต่ละเมือง พลาจกรุ่นคิดถึงเค้าโครงของเมืองนั้นไปเรื่อยๆ การได้ค้นพบความทรงจำซึ่งไม่ควรจะมีอยู่ในกรุงเทพฯ ซึ่งฉันไม่เคยอยู่อาศัยข้างเป็นประสบการณ์ที่ชวนให้ตื่นเต้นเหลือเกิน"

จิชาโตะ โซเนะ เกิดเมื่อปีพ.ศ. 2534 ที่จังหวัดเอียวโกะ หลังจบการศึกษาจากมหาวิทยาลัยโอซาก้า โซเนะได้ทำงานในบริษัท IT ด้านทรัพยากรบุคคลไปพร้อมๆ กับทำงานกับโรงละคร Murinkan รุ่นที่ 3 ปัจจุบันโซเนะได้ลาออกจากบริษัท และทำงานการแสดง ทำงานเบื้องหลังในโปรดักชั่นละครเวที และ dramaturg โดยสังกัดคณะละคร Seinendan เคยร่วมแสดงในเรื่อง "Curry and the Villagers" (2556) "Night Never Gets Darker" (2561), และเป็นทีมงานของโปรดักชั่นละครเรื่อง "Right to Play" (2562) และ "Recitations" (2562) นอกจากนี้ เธอยังเป็นผู้ได้รับทุน Creative Environment Innovation Program จาก Saison Fondation ในปี พ.ศ. 2562

ชัชวาล สุวรรณสวัสดิ์

"สิ่งที่ได้รู้สึกและประทับใจในการทำงานคือ การได้แชร์ไอเดียและความคิดร่วมกับทีมศิลปินกรุงเทพฯ และพบว่าไม่ได้ยากเย็นขนาดนั้น แม้ว่าจะมีเบื้องหลังและที่มาในการทำงานที่แตกต่างกัน แต่ด้วยความสนใจในเรื่องชีวิตประจำวันในสังคมเหมือนกัน จึงทำให้แชร์วิธีการคิดและการทำงานได้ง่ายกว่าที่คิด และด้วยต้องทำงานข้ามสาย เป็นศิลปะทำให้ไม่มีกำแพงอิทธิพลในการทำงาน ที่ต้องใช้ความรู้สึกให้มากกว่าเงื่อนไข ไม่ใช่แบบสถาปัตย์

ในขณะที่การได้เห็นการทำงานกับทีมศิลปินญี่ปุ่น ก็ได้เข้าใจตัวตนคนญี่ปุ่นหรือโตเกียวจริงๆ แม้ว่าจะไม่ได้เอาตัวไป การแชร์โลกผ่าน digital platform นั้นสามารถเชื่อมโยงโลกได้มากกว่าที่คิด ทั้งภาพและเสียง และการอธิบายจากปากหรือแม้ว่าจะไม่ได้อธิบายเอง แต่สัมผัสได้

สุดท้ายตื่นเต้นและไม่รู้ว่าผลงานสุดท้ายจะออกมาอย่างไร แต่คิดว่าน่าจะมีลูกผสมที่น่าสนใจ"

ชัชวาลเกิดเมื่อปี ค.ศ. 1991 ในชุมชนเล็กๆ ใกล้ริมแม่น้ำในกรุงเทพฯ จบจากคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร และประกอบอาชีพสถาปนิกอาชีพ เคยได้เขียนคอลัมน์ 'อาคิเต็ก-เจอ' ในนิตยสารออนไลน์ The Cloud เพื่อพูดถึงสถาปัตยกรรมพื้นที่ในเมือง (Urban Vernacular Design) เล่าสิ่งที่เจอรอบตัวในสังคมไทยผ่านสายตาสถาปนิก ชัชวาลเคยทำงานศิลปะจัดวางในเทศกาล Low Fat Art Fest (2019) ที่ห้องสมุดสาธารณะข้างบ้าน ทำ Pavilion ในงานเทศกาล และร่วมกลุ่ม 'ยังรับ' ทำงานพัฒนาชุมชนและเมืองในพื้นที่ฝั่งตะวันตกของกรุงเทพฯ ปัจจุบัน ชัชวาลมีสตูดิโอสถาปนิกของตนเองชื่อ Everyday Architect & Design Studio และสำรวจ DNA การออกแบบในกรุงเทพฯ โดยวาดภาพบันทึกชิ้นส่วนและข้าวของงานออกแบบเล็กๆ น้อยๆ ของคนกรุงเทพฯ ทั้งในและนอกบ้านทุกวันเป็นเวลา 1 ปี

ชิคิเนะ วะตะนะเบะ

"หลังจากการแลกเปลี่ยนข้อมูลอย่างเข้มข้นกับฝั่งกรุงเทพฯ ผมจึงมองจอภาพของแต่ละคนที่ค่อยๆ ตัดสัญญาณออกไป โบกมือลา แล้วก็จังหวะปิดจอภาพของตัวเองอย่างรีบร้อนเพื่อไม่ให้เหลือเป็น 2 คนสุดท้าย แค่นี้ก็พอใจแล้ว แต่ไม่รู้ทำไมถึงรู้สึกว่าเป็นภาระยากเย็น ความเขินเข้ามาเยือน ในจังหวะนั้นเอง ผมเริ่มเตรียมข้าวของรับฤดูหนาว นึกถึงเรื่องสนุกๆ ครั้งต่อไปอย่างเพลิดเพลิน ขวนให้รู้สึกว้าๆ ทักษะการพบตัวผลิตภัณฑ์ให้เกิดความรู้สึกถึงฤดูกาลที่กำลังมาเยือน ผมอยากให้ทุกคนลองอยู่ในสภาพที่ร่างกายได้สัมผัสกับโตเกียวอย่างเต็มที่ด้วยจิตใจสำนึก ได้ลองนำร่างกายนั้นมาอยู่ในกระบวนการสร้างและสลายที่เกิดขึ้นซ้ำๆ ลองดูกันนะครับ"

ชิคิเนะ เกิดเมื่อปีพ.ศ. 2529 ที่กรุงโตเกียว ทำงานเป็นสถาปนิกและศิลปินผู้ออกแบบเวทีในงานละครเวที หลังจากเข้าทำงานในบริษัทสถาปนิกอยู่ระยะหนึ่ง ปัจจุบัน ชิคิเนะเป็นประธานองค์กรไม่แสวงผลกำไร Nomado จังหวัดฟุกุชิมะ เป็นสมาชิกขององค์กร Kitayamasha ในเมืองเกียวโต และเข้าร่วมกลุ่ม Group Nohara กลุ่มคนเบื้องหลังที่สร้างสรรค์ละครเวทีในปีพ.ศ. 2560 ตั้งแต่สมัยมหาวิทยาลัยเขาใช้ความถนัดทางด้านสถาปัตยกรรมของตนทำงานช่วยเหลือผู้ประสบภัยแผ่นดินไหวและทำงานที่เกี่ยวข้องกับเวิร์คช็อปในต่างประเทศ ด้านความรู้เรื่องการซ่อมแซมที่พักอาศัยแก่ผู้ประสบภัย จากการช้อนแบบบ้านเก่าแบบญี่ปุ่นทำให้เขาได้มีโอกาสสังเกตเรื่องการใช้ชีวิตและสิ่งที่หายไปในการใช้ชีวิตประจำวัน รวมถึงผู้คนและสภาพแวดล้อมที่ยังคงหลงเหลืออยู่ ในระยะหลังมานี้เขาได้ทำงานออกแบบเวทีให้กับละครเรื่อง "Happy days" (2562) ของ Hachisu Kikaku และเรื่อง "The City Thereafter" ของ Nuthmique อีกด้วย

ปิยะวรรณ ทรัพย์สำรวม (หญิง)

"รู้สึกยินดีเหลือเกินที่ได้มีโอกาสทำหน้าที่ล่ามในโปรเจกต์ระหว่าง 2 เมืองซึ่งส่วนตัวมีความผูกพันเป็นพิเศษ โตเกียวคือจุดหมายปลายทางในการทำงานและการเดินทางนับครั้งไม่ถ้วน ส่วนกรุงเทพฯ ก็เป็นบ้านเกิดเมืองนอนที่วางแผนและไม่เคยคิดจะย้ายไปไหน ทุกครั้งที่เกิดการแลกเปลี่ยนระหว่างศิลปิน 2 เมือง ในฐานะล่าม เราพยายามอย่างยิ่งที่จะถ่ายทอดข้อความเหล่านั้นอย่างตรงไปตรงมาให้ครอบคลุมที่สุด แต่ก็ปฏิเสธไม่ได้ว่า การแลกเปลี่ยนเรื่องประสาทสัมผัสทั้งห้าผ่านช่องทางออนไลน์เพียงอย่างเดียวช่างมีองค์ประกอบของความเป็นนามธรรมมากเหลือเกิน พอคิดแบบนั้น เราก็เลยลองตั้งโจทย์ในการทำงานล่ามครั้งนี้ของตัวเองว่า ท่ามกลางสถานการณ์ที่ค่อนข้างนามธรรมดังกล่าว เราจะทำอย่างไรเพื่อขั้วพอร์ททั้งสองทีมให้ดีที่สุดด้วยเครื่องมือที่เรียกว่า "ภาษา" ที่เราถืออยู่ แม้ว่าจะมีอุปสรรคด้านอุปกรณ์ ด้านเวลา และด้านศักยภาพของเราเอง จนมีหลายครั้งที่ต้องยอมรับว่า ภาษาอย่างเดียวไม่อาจสื่อได้ 100% แต่สุดท้าย นี่คือโปรเจกต์แสนท้าทาย ชวนให้ย้อนไปมองเบื้องหลังและลักษณะการสื่อสารที่ผ่านมาอย่างลึกซึ้ง ขอบคุณทุกฝ่ายจริงๆ ที่อนุญาตให้ล่ามคนหนึ่งมีส่วนร่วมในโปรเจกต์การแลกเปลี่ยนระหว่างศิลปินคราวนี้ค่ะ"

ปิยะวรรณเกิดเมื่อปีพ.ศ. 2529 ที่จังหวัดกรุงเทพฯ สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และปริญญาโทสาขาวรรณคดีญี่ปุ่นสมัยใหม่จากคณะเดียวกัน ปิยะวรรณมีความสนใจและทำงานเพื่อสนับสนุนงานด้านศิลปะหลากหลายสาขา พร้อมกับทำงานอิสระเป็นล่าม บั๊กแปล ผู้ดำเนินรายการและผู้ประสานงานโครงการ นอกจากนี้ ยังมีส่วนร่วมในการจัดสรรการแสดงมาร่วมในเทศกาลละครสตรีทโชว์ในกรุงเทพฯ ที่มีชื่อว่า "Bangkok Street Show" (2556 - 2558) ปิยะวรรณเข้าร่วมโครงการนี้ ในฐานะล่ามและผู้ประสานงาน

กระบวนการพัฒนางาน

สามารถเข้าไปดูบันทึกกิจกรรมการทำงานของศิลปินได้ตามลิงค์ด้านล่าง!
www.bipam.org/all-blogs/categories/the-city-and-the-city

	กรุงเทพฯ	โตเกียว
8.17	Orientation พบกันครั้งแรกเพื่อให้โอทอปศิลปินทั้งสองทีมไปสำรวจเรื่อง "สัมผัสทั้งห้า" ในเมืองของตนเอง	
9.7	Exchange Meeting 1 แลกเปลี่ยนสัมผัสทั้งห้า ที่ศิลปินทั้งสองเมืองได้ทำการรีเสิร์ชด้วยกระบวนการที่แตกต่างกัน deep into the city สำรวจพื้นที่ต่างๆในเมือง โดยใช้ประสาทสัมผัสการรับรู้ทั้งห้า	deep inside the body สำรวจร่างกายตนเองที่อยู่ในเมืองว่าได้มีการรับรู้สัมผัสต่างๆอย่างไร/ สือสารเรื่องกลิ่น สัมผัส และ รสชาติ ผ่านการมองเห็นและการได้ยิน
9.15	Online Session 1.1 แชร์รายละเอียดของการรีเสิร์ชของแต่ละทีมผ่านช่องทางออนไลน์ ฝึกแบบผลการรีเสิร์ช และถามคำถามเพิ่มเติม	แชร์ผลการรีเสิร์ชโดยใช้กระบวนการ deep into the city (การมองเห็น/ การได้ยิน)
9.27	Online Session 1.2 แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำเสนอผลงานในนิทรรศการของแต่ละฝ่าย แชร์ผลการรีเสิร์ชโดยใช้กระบวนการ deep inside the body	แชร์ไอเดียการนำเสนอผลงาน: การทับซ้อนของพื้นที่ (โตเกียว), ร่างกาย และ การใช้ชีวิตประจำวัน
10.1	Exchange Meeting 2 แชร์ไอเดียของการนำเสนอผลงานเพิ่มเติม และ อัปเดตขั้นตอนการเตรียมงาน จัดวางสัมผัสต่างๆ ที่ได้สำรวจเจอในเมืองอย่างกระจัดกระจายทั่วพื้นที่นิทรรศการ	จัดวางสัมผัสต่างๆ ที่ผู้อาศัยในเมืองได้สัมผัสซ้อนทับกันในพื้นที่นิทรรศการ
	→ แชร์ไอเดียว่าจะนำสัมผัสที่ได้แลกเปลี่ยนกับอีกเมืองหนึ่งมานำเสนอในนิทรรศการอย่างไร ?	
10.16	Online Session 2.1 นำเสนอความคิดเห็นในการผสมผสานสัมผัสที่ได้รับจากอีกเมืองหนึ่งผ่านช่องทางออนไลน์เข้ากับนิทรรศการของแต่ละเมือง ทีมกรุงเทพฯ ให้ข้อมูลประเด็นการชุมนุมที่เกิดขึ้นและเป็นข่าวอยู่ในปัจจุบันให้กับทีมโตเกียว	ทีมโตเกียววางแผนจะใช้ข้อมูลที่ได้รับจากทีมกรุงเทพฯ เช่น คลิปวิดีโอ และนำเสนอเรื่องราวสดมาใช้ในการแสดงที่จะจัดแสดงในนิทรรศการ
10.30 -11.1	เนื่องจากมีการสื่อสารผ่านช่องทางออนไลน์นั้น ทำให้สัมผัสทั้งห้าที่ได้รับจากทีมโตเกียวมีการบิดเบี้ยว (distort) จึงวางแผนจะใช้ความบิดเบี้ยวเป็นแนวคิดในกระบวนการนำเสนอผลงาน	นำเสนอผลงาน ที่ Tokyo Metropolitan Theatre (Theatre West)
11.3	Online Session 2.2 สรุปการนำเสนอผลงานของทีมโตเกียวให้กับทีมกรุงเทพฯ และเตรียมตัวเพื่อการเสวนาออนไลน์ร่วมกันระหว่างทีมกรุงเทพฯ และ โตเกียวในวันที่ 7 พ.ย.	
11.5 -11.14	นำเสนอผลงาน ที่ The Jam Factory Gallery (กรุงเทพฯ)	

- ตารางกระบวนการนี้บันทึกเมื่อวันที่ 18 ต.ค. 2563
- Exchange Meeting: การประชุมแลกเปลี่ยน และสื่อสารที่มีการกำหนดไว้ตั้งแต่ต้นโครงการ
- Online Session: การพบปะระยะสั้นที่เพิ่มเติมขึ้นมาระหว่างดำเนินโครงการ
- Online exchange: การสื่อสารที่เกิดขึ้นระหว่าง Exchange Meeting และ Online Session แต่ละครั้งผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ เช่น Facebook และ dropbox

หมายเหตุ:

หลังจากการนำเสนอผลงานของแต่ละทีม ศิลปินจะบันทึกทิวทัศน์นิทรรศการเสมือนจริง และส่งต่อวิดีโอทางออนไลน์ เพื่อแบ่งปันประสบการณ์ และแลกเปลี่ยนผลงานระหว่างเมือง วิดีโอของทั้งสองเมืองจะถูกอัปโหลดไว้ในเว็บไซต์ของ BIPAM เมื่อกระบวนการเสร็จสิ้น